

God dienen doe je samen *Jozua 22*

Toen Israël het beloofde land in bezit had genomen, mochten ze het leven met God vormgeven. Ze ervoeren hoe dat leven met God een gave én een opgave is.

Israël ontdekte dat God met hen was, in hun midden, doordat ze weliswaar niet in alles hetzelfde waren maar wel één waren in de belijdenis dat de HEER God is, hún God is.

samen gezegend

De stammen Ruben en Gad en de halve stam van Manasse hadden op hun eigen uitdrukkelijk verzoek het buitengebied ten oosten van de Jordaan gekregen als land om te wonen. Daar mochten zij als volk van God leven. Ze hadden zich al die tijd volop ingezet, totdat ook hun broeders en zusters van de andere stammen hun plek hadden verkondigd. Nu waren ze samen gezegend en God had al zijn beloften aan hen in vervulling laten gaan (Jozua 21,43-45).

Maar de zegen gaat hand in hand met de uitdrukkelijke vermaning om de HEER met hart en ziel toegedaan te zijn, Hem lief te hebben en zijn geboden te doen.

samen bedreigd

De stammen die aan het oosten van de Jordaan gaan wonen, bouwen bij de Jordaan een altaar dat de aandacht van de anderen trekt. De anderen denken dat de stammen van het oosten daarmee op een eigenwijze manier God dienen en zich niet houden aan de ene manier waarop God gediend wil worden. Die zonde van hen zal het hele volk schaden: God zal zijn woede laten merken aan het hele volk (denk maar aan Achan). Het volk van God is aan elkaar verbonden. Dus is het terecht dat er werd gevraagd: hoe konden jullie dát doen, tegen de HEER in opstand komen?

samen één

Het altaar bleek een heel andere bedoeling te hebben. Niet om op een eigenwijze manier God te dienen, en zo *on*trouw te zijn aan de Here, maar om een teken op te richten voor zichzelf én het nageslacht dat zij trouw zijn en willen blijven aan de HEER. Die eenheid bracht vreugde. Zo blijft Gods volk God dienen, in trouw verbonden aan de HEER.

maandag, 1 Thessalonicenzen 5,11-28

Sámen leven met God betekent elkaar opbouwen (11), jezelf terecht laten wijzen (12, 14), onderlinge vrede bewaren (13), opkomen voor de zwakken (14), elkaar goed doen (15). Dat is een opgave, om zo te leven. Maar het is ook de gave van God, om ons te heiligen en helemaal aan Hem toe te wijden, waarom wij mogen bidden en danken.

dinsdag, Hebreëën 10,19-25

Geloven betekent 'door het bloed van Jezus' vrijmoedig toegaan tot God. Maar het betekent ook dat we *samen* geloven en daarom op elkaar letten en elkaar aanvuren tot liefde en goede werken en elkaar aansporen de onderlinge bijeenkomsten niet te verzuimen.

woensdag, Psalm 119,57-64

Persoonlijke overgave aan de HEER (*'ik heb beloofd mij te houden aan uw woorden'*) gaat samen met de vriendschap met anderen die ook de HEER vrezen, vol ontzag hem dienen. Dat is een gave, maar ook te zien als opgave: zoek het gezelschap van wie ook God dienen!

donderdag, Handelingen 20,17-38

De oudsten van Efeze krijgen uitdrukkelijk het vermaan te zorgen voor zichzelf én de hele kudde van God. De kudde is God kostbaar: Hij kocht haar met zijn eigen bloed. De oudsten hebben de gewichtige taak om te waken tegen ook gevaar van binnenuit: mensen die dwalingen over God en zijn Woord rondstrooien en zo anderen tot wegdwalen van God verleiden.

vrijdag, Psalm 133

Gods zegen komt van de Sion, waar God woont en waar het altaar is. Die zegen van leven met de Heer, 'leven voor altijd', die vind je als je samen verlegen bent om Gods zegen. Samen God nodig hebt en zoekt. Dan vind je zijn zegen, leven voor altijd.

zaterdag, Filippenzen 2,1-11

Hoe ben je echt *samen* in het dienen van God? Door je samen te (blijven) richten op Jezus Christus. De avondmaalsviering is dáár uiting van: van je richten op Christus én van het ons *samen* richten op Christus.